

ရွန်းရေမီး

နှလုံးသား ကံစမ်းမဲ

LnC

ကျွန်တော်က ငပွေးတစ်ကောင်ပါ။ ရည်းစားတွေ သက်စေ့မက ပတ်
လည်ရှုပ်နေရမှ စားဝင်အိပ်ပျော်တယ်။ ဘေးမှာ ကောင်မလေးတစ်
ယောက်ရှိနေမှ အဲဒီနေ့က နေသာထိုင်သာရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရည်း
စားတွေထဲမှာ မှ တစ်ယောက်သောသူကိုတော့
ကျွန်တော်အချစ်ဆုံးပဲဗျာ။ သူ မရှိရင် ကျွန်တော်သေသွားနိုင်တယ်။ ဒါ
ပေမဲ့ဗျာ ကျွန်တော်ဘာလို့ သူ့ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင်တွေချည်းပဲ လုပ်မိ
နေလဲမသိဘူး။ သူ့ကို ကျွန်တော် အရမ်းအနိုင်ယူတတ်တယ်။ ရင်ထဲက
တစ်မ့်စိမ့်ချစ်နေရက်နဲ့ စကားကြမ်းကြမ်းတွေနဲ့ ပဲ ပစ်ပေါက်နေမိတယ်
။

ကျွန်တော်ကြောင့် သူ

မျက်ရည်ကျခဲ့ရတဲ့ ရက်တွေ မနည်းဘူး။

အရှက်ကွဲခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ အများကြီးပဲ။

ဘုရားစူး ကျိန်ရဲပါတယ်ဗျာ။

ကျွန်တော် သူမကလေးကို တကယ်ချစ်တာပါ။

ညို့ (ခေါ်)

ထက်ပိုင်ထွဋ်

ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ရည်စားဆိုလို့ မူးလို့ ရှူစရာတောင်မရှိခဲ့ပါဘူး။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ မတွေ့ခင်ထိ ကျွန်တော်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မိန်းမဆိုတာရှိတယ်လို့ တောင် မထင်ခဲ့တဲ့ ကောင်ပါ။

ဒါပေမဲ့

သူမနဲ့ တွေ့တော့ ကျွန်တော့်နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပြောင်းဆန်သွားတယ်။ Love at first sight ! ပဲဗျာ။

ကျွန်တော်ဘဝက သူမ

ကျွန်တော်ရဲ့ စက္ကန့်တိုင်းက သူမ

ကျွန်တော်ရဲ့ အရာရာတိုင်းကို သူမပဲ ပိုင်စိုးစေ။

ကျွန်တော် အရမ်းအလိုလိုက်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ချစ်သူလေးက ကျွန်တော်ကို အရမ်းနှိုင်းစားတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့နှုတ်ခမ်းလေး အမြဲပြုံးနေရင် ကျွန်တော်ကျေနပ်တယ်။

ကျေနပ်စွာ ချစ်မဝတဲ့ ကျွန်တော့်နတ်သမီးလေးပါပဲဗျာ

မောင်ဟိန်း(ခေါ်) ဟိန်းကမ္ဘာ

★

ကျွန်မဘဝမှာ ကျွန်မကို ဖိနပ်ကြိုးချည်ပေးတဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ရယ်

ကျွန်မက ဖိနပ်ကြိုးချည်ပေးရတဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ရယ် ရှိတယ်။

ကျွန်မကို တစ်ယောက်က ဖိနပ်ကြိုးချည်ပေးနေတိုင်း၊ ကျွန်မက ဖိနပ်ကြိုးချည်ပေးခဲ့ရတဲ့ တစ်ယောက်ကို အမြဲသတိရတတ်တယ်။

ကျွန်မက တစ်ယောက်ကို အနိုင်ကျင့်မိတိုင်း ကျွန်မကို နိုင်စားလွန်းတဲ့ တစ်ယောက်ကို သတိရတယ်။

ကျွန်မ ချစ်သူနှစ်ယောက်က အဖြူနဲ့ အမည်းဖြစ်နေတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မလို အရူးက အမည်းရောင်ကိုမှ ရူးရူးမူးမူးကို မက်မောသတဲ့ လေ။

ရယူခြင်းထက် ပေးဆပ်ပြီး ချစ်ရတာကိုမှ ပိုပြီးတပ်မက်မိသတဲ့ ။

ကဲ..... နောက်ဆုံး ကျွန်မ သူတို့ ကို ဘယ်လိုရွေးချယ်မယ်ထင်လဲ?

။

မြရောင်ချိုချို

*

ထက်ပိုင်ထွဋ် ဆိုတာ ပန်းတိုင်းနားတဲ့ လိပ်ပြာတဲ့ ။ ဘယ်ပန်းကိုမဆို အချစ်တွေ ဝေမျှတတ်သတဲ့ ။ ဘယ်ပန်းအပေါ်မဆိုလည်း မေတ္တာထားနိုင်သတဲ့ ။ သူပြောသလိုဆို တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပီတောက်ဆိုပီတောက် ချစ်တတ်တဲ့ သူတွေကပဲ အတ္တသမားကြီးတွေလိုလို။

သစ္စာမဲ့တဲ့ သူတွေဟာ ပလီပလာ ပညာစကားတွေနဲ့ သူတို့ အပြစ်တွေကို ရှောင်ကွင်းတတ်တာ ဓမ္မတာပဲလေ။

အဲဒီလို ထက်ပိုင်ထွဋ်အကြောင်း မြရောင်ကြားဖူးနေတာကြာပါပြီ။

ဘာလို့ လဲဆိုတော့ မြရောင်ရဲ့ အစ်မဝမ်းကွဲတွေ၊ မြရောင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ လည်း ထက်ပိုင်ထွဋ်နဲ့ ပတ်သက်ဖူးတဲ့ ပန်းကလေးတွေ ရှိနေလို့ ပေါ့။

မြရောင် ထက်ပိုင်ထွဋ်ကို အပြင်မှာ မမြင်ဖူးပေမယ့် သူငယ်ချင်း

တွေရဲ့ ဖုန်းထဲမှာ မြင်ဖူးသည်။ ။ ထက်ပိုင်ထွဋ်က သူ့ရဲ့ ရည်းစားတွေကို
ဓာတ်ပုံပေးလေ့မရှိဘူးတဲ့ ။ အဲဒီသူငယ်ချင်းတောင် သူ့ဖုန်းနဲ့ အတင်းရို
က်ယူလာလို့ ။

ဖုန်းထဲမှာ နှုတ်ခမ်းကို ခမ်မဲ့မဲ့နဲ့ ဘေးတစောင်းပုံပဲ မြင်ရတာမို့ မျက်
နှာကို သေချာမမြင်ရ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ မဝီမပြင် မြင်ရတာတောင် ရုပ်ကအ
တ္တကြီးမယ့် ရုပ်ကြီးမှန်း သိသာ၏။ ငပွေး ငရှုပ်ရှုပ်မျိုး။ မြရောင် ကြည့်
လို့ မရ။

သို့သော် ကြည့်မရသော ထိုသကောင်သားနဲ့ မြရောင် တည့်တည့်တိုး
ရတာလည်း မြရောင်သူငယ်ချင်း သူ့ရည်စားကြောင့်ပဲ။

မြရောင်နဲ့ ထက်ပိုင်ထွဋ်ရဲ့ ရည်းစား နီလာတို့ တော်ဝင်စင်တာကို
ရှေ့ပင်းထွက်ရင်း ထက်ပိုင်ထွဋ်နဲ့ တည့်တည့်တိုးတာလေ။ ထုံးစံအတို
င်းပဲပေါ့။ ထက်ပိုင်ထွဋ်က တစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်ဘူး ။

“ ကိုထွဋ် ”

“ဟာ နီလာ၊ ဟဲဟဲ”

ထက်ပိုင်ထွဋ် ဘေးက ကောင်မလေးက သူမတို့ နှစ်ယောက်ကို အ
ကဲတခက်ခက်။

“ သူက ဘယ်သူလဲ ကိုထွဋ် ”

“ ဖူးဖူးတဲ့ ”

“ သူက ဘယ်သူလဲ ကိုကို ”

“ နီလာတဲ့ ”

ကဲ ဘယ်လောက်သွေးအေးတဲ့ သတ္တဝါလဲ။

ရည်စားနှစ်ယောက်ကြားမှာ ဗျာမများ ပဲ အေးအေးဆေးဆေး ဇာတ်လမ်းရှိနေတယ်။ မြရောင် ပထမတော့ သူ့မျက်နှာကို သေချာမကြည့်မိ။

သို့သော် သူ့ရဲ့ အေးဆေးနိုင်မှုကို အံ့သြကာ ဘယ်လိုလူမျိုးပါလိမ့်ဟု အကဲခတ်မိတော့မှ

အို ညို့ဓာတ်အပြည့်ရှိတဲ့ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေနဲ့ သူမကို ကြည့်နေတာပါလား။

ဘုရားရေ ဒီလူတော်တော်ဆိုးပါလား။
ရည်စားနှစ်ယောက်ကြား ဗျာများ ရမယ့်အစား ဘေးက သူမကိုငမ်းနေသေးတယ်။ မလွယ်ပါလား။ “

“ ကိုထွဋ် ”

“ ကိုကို ”

“ please ...please ကိုယ့်ကို ပရက်ရှာ မပေးကြပါနဲ့ ကွာ၊ တောင်းပန်တယ်၊ ဖူးဖူးရော နီလာပါ ကိုယ်တကယ်အားနာတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်ပါလို့ ပဲပြောရတော့မှာ ပဲ။ ကိုယ်က အပြစ်ရှိသူဆိုတော့ မင်းတို့ ဆုံးဖြတ်တာကိုပဲ ခံရတော့မှာ ပဲ။ ကိုယ်ကိုရိုက်ချင်ရိုက်၊ ပက်ပက်စက်စက် ပြောချင်ပြော၊ ကိုယ်ခံပါမယ်ကွာ ”

မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ဘာလုပ်မယ်ထင်သလဲ။ သူ့ကို ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ လှည့်ထွက်သွားကြတယ်လေ။

“ အား ”

မြရောင် အိပ်မက်ဆိုးကြီး မက်နေတယ်။ လန့်နိုးလာတော့ လူတစ်
ကိုယ်လုံး ချွေးတွေရွဲလို့ ။

မြရောင် ရင်တွေတုန်လိုက်တာ။ ခုတင်ဘေးက စားပွဲပေါ်မှာ အဆင်
သင့်တင်ထားတဲ့ ရေဘူးကို လှမ်းဆွဲကာ အားရပါးရသောက်ပစ်လိုက်မှ
ကြောက်စိတ်ပြေသွားတော့တယ်။

အိပ်မက်ကို ပြန်စဉ်းစားလိုက်တော့ ထက်ပိုင်ထွဋ်ရဲ့ မျက်နှာကြီးပေါ်
လာတယ်။

အိပ်မက်ထဲမှာ ထက်ပိုင်ထွဋ်က သူမကို propose လုပ်နေသတဲ့ လေ
။

နေ့လယ်ကတွေ့ခဲ့တဲ့ ညှို့့မျက်ဝန်းတွေနဲ့ ရွန်းရွန်းစားစားကြည့်ပြီး
မြရောင်ကို ချစ်တယ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ မြရောင် ကြောက်လန့်
တကြားနဲ့ လန့်နိုးခဲ့တာပဲ။

မျက်လုံးတွေ။ သူ့မျက်လုံးတွေကို မြရောင် တစ်ညနေလုံး မြင်ယော
င်နေမှ တော့ အိပ်မက်က မက်ပြီပေါ့။

ဘုရား ... ဘုရား သူက ပန်းတိုင်းနားတတ်တဲ့ လိပ်ပြာဆိုပဲ။ မြ
ရောင်ရော သူနားမယ့် ပန်းတစ်ပွင့်လား။

ဟင့်အင်း။ မြရောင်ကတော့ ဘယ်တော့မှ သူရဲ့ စာရင်းတစ်ခု မဖြစ်စေရ။

သူ့ကို မြရောင် စတွေ့ဖူးလိုက်ရတဲ့ ပုံစံကိုကြည့်ပြီး မြရောင် အရမ်းကြောက်သွားခဲ့တာလေ။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကြားကနေ မြရောင်ကိုကြည့်တဲ့ အကြည့်တွေ။

သူ့အကြည့်တွေက ညှို့ဓာတ်အပြည့်နဲ့ ဆွဲဆောင်မှုအား ကောင်းလွန်းလှပါတယ်။

နီလာတို့ ဖူးဖူးတို့ မရှိဘဲ သူနဲ့ ဒီလိုနှစ်ယောက်တည်း စ ,ဆုံခဲ့ရင် တောင် မြရောင်ကို ဒီအကြည့်တွေက ဖြားယောင်းသွားနိုင်တယ်။

သို့သော် သူနဲ့ ဆုံလိုက်ရတဲ့ အခြေအနေကိုက မလှပ။

ဒီတော့ မြရောင်က သူ့အကြည့်တွေကို ရွံစရာ အကြည့်တွေလိုပဲ သတ်မှတ်သည် ။

မတွေ့ခင်ကတည်းက နီလာဆီကရော တခြားသူတွေဆီကပါ ကြားရတဲ့ သတင်းတွေက မလှပ။

သို့သော် သူ့ကြောင့် သိသိနဲ့ပဲ မိန်းကလေးတွေက ဘာကြောင့် သူ့ကို အဆက်မပြတ်နိုင်ကြပါလိမ့်။ စဉ်းစားစရာပဲ။

မြရောင်သည် သူ့ကြောင့် တစ်ရေးနိုး လာပြီး သူ့အကြောင်း စဉ်းစားရင်း တစ်ညတာကုန်ဆုံးကာ မိုးစင်စင်လင်းသွားလေ၏။

ထက်ပိုင်ထွဋ်သည် ဒီနေ့ တကယ်ကို ကြွေစဉ်လေးတစ်ယောက်နဲ့
တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

နီလာနဲ့ ပါလာတဲ့ ကောင်မလေး။ မျက်လုံးပြူးပြူး နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး
လေးနဲ့ ချစ်စရာလေး။

ဝတ်စားထားပုံကလည်း ကလေးအထာလေး။

ဆံပင်နှစ်ဖက်ခွဲစည်းကာ ဖဲကြိုးချည်ထားတာကလည်း ဒီခေတ်အ
ထာနဲ့ ဆို ရယ်ချင်စရာလေးပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ဒီငတိမလေးက သူ့ထက် သိပ်တော့မငယ်လောက်ပါဘူး။

ဝတ်စားထားတာကိုက ကလေးအထာဖြစ်နေတာ။ အသားဖြူဖြူနဲ့
မပိန်ရုံလောက်ကလေး သွယ်တာမို့ ကြည့်ကောင်းပြီး စမတ်ကျကျ ဝတ်
လိုက်ရင် တော်တော်အထာကျမှာ ပင်။

ခုတော့ လူပုံကလေးနဲ့ ဝတ်စားပုံက မမိုက်။ ဒါပေမဲ့ ချစ်စရာလေးပါ
။ ဘယ်လိုချစ်စရာကောင်းမှန်းကိုမသိ။ စွဲမက်စရာကောင်းအောင် မလှ
ဘဲ မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်နေမိတာ။ သတိရနေမိတာတော့ ထူးဆန်းသည်။ ။

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဒီကောင်မလေးထက် လှတာတွေ၊ အပျံ့တစ်ရာမ
က ပျံ့လန်နေသေးတဲ့ အလှပဂေးတွေ ရှိပါသည်။ ။ သို့သော် သူ အမှတ်တ
ရနဲ့ စွဲလမ်းရလောက်တဲ့ သူ မရှိပါ။

သူမကတော့ သူ့ကိုဆွဲဆောင်နိုင်သလိုပဲ။ သူ့လက်တွေက ဖုန်းခလုတ်တွေပေါ် အလိုလိုရောက်သည် ။

“ ဟဲလို.... နီလာလား။ ဟေး ...ကိုယ်ပါကွ၊ စကားမပြောချင်တော့ဘူးလား....

အေးပေါ့၊ ကိုယ့်ဘက်က လွန်သွားတာကိုး။ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ ကိုယ် နီလာကို ချစ်ပါတယ်။ ဖူးဖူးကိုလားဟင်း ...ဟင်း...ဒီလိုပါပဲ နီလာရယ် ”

ဟိုကောင်မလေးအကြောင်းမေးချင်သဖြင့်
နီလာကို
အရင်အချို့ကျွေးနေရသေးသည် ။

နီလာ့ကို အာလာပသလ္လာပတွေ ပြောနေရသေးသည် ။

“ ဪ ... ဒါနဲ့ By the way နီ လာလေး၊ နေ့လယ်က နီ လာလေးနဲ့ ပါလာတဲ့ ကောင်မလေးက ဘယ်သူလဲ ”

“ လုပ်ပြီ လုပ်ပြီ၊ ကိုထွဋ်နော်.... ဘာလဲ၊ စိတ်ဝင်စားပြန်ပြီလား ”

“ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ကိုယ်က သိချင်ရုံသက်သက်ပါ။ အဟင်း ... နီလာနဲ့ ဖူးဖူးတို့ ကြားမှာ ဒုက္ခများ နေတဲ့ ကိုယ့်ပုံကိုကြည့်ပြီး ကိုယ့်ကို တော်တော်အမြင်ကပ်နေပုံရတယ်ကွ။ အဲဒါကြောင့် သိချင်တာ ”

“ ဟင်း ဟင်း.... ကိုထွဋ် စိတ်ဝင်စားနေလည်း စောစောစီးစီးသာ စိတ်လျော့လိုက်နော်၊ မြရောင်က ကိုထွဋ်အကြောင်း သိပြီးသား ”

“ ဟုတ်လား.... ဘာတွေသိထားလို့ လဲ၊ ပြောပါဦး ”

“ ကိုထွဋ် ရှုပ်တဲ့ အကြောင်းပေါ့ ”

“ ဒါလား အဟင်း ... မိန်းကလေးတွေက ကိုယ်ရှုပ်မှန်းသိသိနဲ့
ကို ကိုယ့်ကိုမမှန်းနိုင်ကြပါဘူး ”

“ ဟွန်း ... ကိုထွဋ်နော်၊ တော်တော်မာန်တက်နေတယ် ”

“ ဟား ဟား စတာပါကွာ။ ကောင်မလေးနာမည်က မြရောင်တဲ့
လား”

“ မပြောပြဘူး”

“ လုပ်ပါကွာ၊ ဖုန်းနံပါတ်လေးပဲပေး ”

“ မပေးနိုင်ဘူး။ ကိုထွဋ်နော် နီလာ ဒီလောက်သဘောထားမကြီးနိုင်
ဘူး။ ကိုထွဋ် သိပ်ရက်စက်တာပဲ ”

“ နီ လာလေးက လိမ္မာပါတယ်ကွာ ”

“ သိဘူး။ နီလာ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ် ”

လေလှိုင်းဆက်သွယ်ရေးက ရုတ်တရက် ပြတ်တောက်သွားခဲ့သည် ။
ထက်ပိုင်ထွဋ် ပခုံးတွန့်လိုက်သည် ။

*

ထက်ပိုင်ထွဋ်အတွက် ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုဆိုတာ ခက်ခဲတဲ့ ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ။

နီလာနဲ့ ချိန်းပြီး ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြ၏။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာ နီလာ့ကို နေကြာစေ့နွှာပေးရတာနဲ့ မုန့်ခွံကျွေးရတာနဲ့ သေချာဂရုစိုက်ပြ၏။

“ ကိုထွဋ်နော် ဟိုတစ်ယောက်အကြောင်း လုံးဝပြောမပြဘူးနော် ၊ အချို့လာမကျွေးနဲ့ ”

“ မမေးပါဘူးကွာ။ နီလာ့ကို အဲဒီကိစ္စမေးမိလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ခုလိုပြန်ချော့နေရတာ။ လက်စနဲ့ ဖူးဖူးနဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကိုပါ တောင်းပန်ရင်းပေါ့ ”

“ ဟင့် လူလည်။ စိတ်မကောင်းဖြစ်အောင်လုပ်လိုက်၊ ပြန်ချော့လိုက်နဲ့ ”

“ အဲဒါက ပိုပြီးပျော်စရာကောင်းတာလေ နီ လာလေးရဲ့ ။ တစ်သမတ်တည်းသွားရရင် ပျင်းစရာကောင်းတယ် ”

“ တတ်တယ် ”

ထက်ပိုင်သည် နီလာ့ကို အဝီချွေးသိပ်ရင်း နီလာဖုန်းလေးကို ယူကာ ဖုန်းထဲမှာ မြရောင်ဖုန်းနံပါတ်ကို မသိမသာရှာမိသည် ။

“ သူများ ဖုန်းကို ဘာလုပ်တာလဲ ”

“ ဒီမှာ chain လှလှလေးတွေ့လို့ ဝယ်လာတာလေ။ အဲဒါလေး တပ်ပေးမလို့ ”

နီလာလို cအမလေးလောက်ကတော့ အေးဆေးလှည့်ပတ်ပစ်လိုက်လို့ ရတယ်။

နီလာ ဖုန်းထဲက မြရောင် ဖုန်းနံပါတ်ကို မှတ်ပြီး chain လေး တပ်ပေးလိုက်သည် ။

အဲဒီနေ့က ရုပ်ရှင်လည်း ဘာကိုပြလို့ ပြသွားမှန်းပင် မသိလိုက်။

ညရောက်တော့ မြရောင်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည် ။

“ ဟဲလို ”

“ မြရောင်လား ”

“ ဟုတ်ပါတယ်။ ဘယ်သူလဲ မသိဘူး ”

“ ကိုယ့်နာမည်ကို ပြောပြလိုက်ရင် မလန့်သွားဘူးလို့ အာမခံနိုင်ရင် ပြောပြမယ် ”

“ ဘာလဲ။ ရှင် ဘာတွေကြောင်နေတာလဲ၊ ဖုန်းသရဲလား မသိဘူး ”

ပြောပြီး မြရောင်က ဖုန်းချသွားသည် ။ သူကထပ်ခေါ်လိုက်တော့ မကိုင်တော့။ သူကလည်း ဇွဲကောင်းကောင်း နဲ့ ကို ဆက်ခေါ်သည် ။

“ ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ကျွန်မ ဒီည ဖုန်းတစ်ခုချိန်းထားလို့ ၊ ဖုန်းပိတ်လို့ မရလို့ ၊ ရှင် ထပ်မနှောက်ယှက်နဲ့ တော့ ”

“ ဖုန်းချိန်းထားလို့ ။ ဘယ်သူနဲ့ လဲ ”

“ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ရှင့်အပူလား ”

“စိုးရိမ်လို့ ပေါ့၊ တော်ကြာ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ကျွန်မအဖေနဲ့ ချိန်းထားတာရှင့်။ ရှင်ပေါက်ကရတွေ ပြောမနေနဲ့ ”

“ဟား တော်ပါသေးတယ်၊ ကဲကဲ ဒါဆိုလည်း ကိုယ် ဖုန်းချပေးပါမယ်၊ ဪ မြရောင်ချိုချို ကိုယ့်နာမည်လည်း မှတ်ထားပါဦး။ ထက် ... ပိုင်...ထွဋ်....တဲ့ ”

ပြောပြီး ဖုန်းခလုတ်တွေ ဖိနှိပ်ပစ်လိုက်၏။ ခုလောက်ဆို ဟိုကောင်မလေးမျက်လုံး ပုရွက်ဆိတ်မျက်လုံးကနေ ဇီးကွက် မျက်လုံး ဖြစ်နေလောက်ပြီ။

ထက်ပိုင်တို့ က အတွေ့အကြုံအရ ခုလောက်ဆို ကောင်မလေး အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားနေမယ်ဆိုတာ သိပြီးသား။

တစ်ပတ်လောက် နှပ်ထားလိုက်ဦးမယ်။ ဖုန်းမဆက်သေးဘူး။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စလိုက်မယ်ဆိုရင် စွန့်လွှတ်နည်းအတိုင်း လိုက်သင့်တယ်။

နည်းနည်းလောက် ဖြေလျှော့ပေးလိုက်၊ ကိုယ့်ဘက်ကို နည်းနည်းပြန်ဆွဲလိုက်နဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုရအောင် ယူရသည် ။

စလိုက်လိုက်ချင်း ဖုန်းတွေအတင်းဆက်၊ အတင်းသွားတွေ့ဆို ဟု နံသွားလိမ့်မည်။ ပြီးတော့ ငတိမတွေက မူဦးမည်။

ဒီတော့ ကိုယ်က ပါးနပ်မှ အမူမခံရမှာ လေ။

ထက်ပိုင်ထွဋ်က မြရောင်ရဲ့ မျက်လုံးပြူးလေးကို မြင်ယောင်ပြီး ထိုမျက်လုံးပြူးလေးတွေကို သိမ်းပိုက်ဖို့ အကွက်ရွှေ့နေမိသည် ။

အရမ်းလည်တဲ့ မိန်းမတွေနဲ့ အရမ်းနံ့တဲ့ မိန်းမတွေဆိုရင် သာမန်အ

င်ထရီတွေနဲ့ ဝင်လို့ မရဘူးလေ။

သူတို့ စိတ်ဝင်စားအောင် ဇယားလေး ရွှေ့ပေးမှ ။ သာမန်အဆင့်
တောင် မရှိဘူး။ အချစ်ရေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သတ်ရင် ဘာအတွေ့အကြုံမှ မရှိ
နိုင်သော အရိုးခံ အနံ့ဇယားလေးဆိုတာ သိသာသည် လေ။

အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုးတွေက အကြောက်အလန့်ကြီးတတ်ကြသေး
ရဲ့ ။ ထိုကြောက်လန့်မှုကြောင့်ပဲ တော်ရုံနဲ့ ရည်းစားမထားရဲကြ။ ထက်ပို
င်ထွဋ်တောင် မြရောင်ကိုရဖို့ တော်တော်ကြိုးစားရမည်။

★

မြရောင်သည် ထက်ပိုင်ထွဋ် မြရောင်ဖုန်းနံပါတ်ကို ဘယ်လိုရသလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

သို့သော် နီလာ့ကိုလည်း မမေးရဲပါ။ မိမိဆီကို ထက်ပိုင်ထွဋ် ဖုန်းဆက်တာ နီလာ့ကိုမသိစေချင်။

နီလာ့ကို မျက်နှာပူလို့ ပါ။

နီလာ့ခမျာ ထက်ပိုင်ထွဋ်ကို ချစ်ရှာလွန်းလို့ ထက်ပိုင်ထွဋ် ပွေးသမျှ သည်းခံရှာသူပါ။ မတော်တဆ ထက်ပိုင်ထွဋ် သူမရဲ့ သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးဖြစ်သော မြရောင်ဆီ ဖုန်းဆက်မှန်းသိသွားရင် ဘယ်လောက်စိတ်ဆင်းရဲမလဲ။

ပြီးတော့ မြရောင်ကလည်း ထက်ပိုင်ထွဋ်ကို ကြောက်ပါသည်။ ။ မြရောင်ဆိုတာက နီလာ့ တစ်ဝက်လောက်တောင် စတိုင်လ်ရှိသူမဟုတ်။ အရပ်ကပုပု၊ မျက်လုံးကပြူးပြူးနှင့် မြရောင်ဟာ ဘယ်လိုမှ မိန်းမလှစာရင်းမဝင်ပါ။

သို့သော် ထက်ပိုင်ထွဋ်လို အိုင်တွေ့တိုင်း ခြေဆေးချင်သူ သကောင့်သားကတော့ မြရောင်လို မလှမပလေးကိုတောင် အလွတ်မပေးချင်။ မုန်းစရာ။

မြရောင်သည် ဘယ်လိုတွေးတွေး ထက်ပိုင်ထွဋ်ကို ရွံ့မုန်းကြီး မုန်း

နေခဲ့ပါသည်။ ။

ထက်ပိုင်ထွဋ် ကတော့ ဖုန်းတစ်ခါဆက်ပြီး
ပျောက်ချက်သားကောင်းနေသည်။ ။

ဒီလိုပါပဲ။ သင်းက ဖုန်းနံပါတ်တွေတိုင်း ဆက်တတ်တဲ့ လူစားမျိုး
ထင်ပါရဲ့ ။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ကနေ သုံးရက်ကြာလာတော့ မြရောင် ထက်ပိုင်
ထွဋ် ဖုန်းဆက်တာကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်လာသည်။ ။

သို့သော်.....

မှတ်မိနေသော ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုက သူမဖုန်း screen မှာ ပေါ်လာပြ
န်သည်။ ။

မြရောင် မကိုင်ဘဲ ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ။ ဒီလူ တော်တော်ဆိုးတာ
ပဲ။

သူမဖုန်းဆက်တဲ့ အချိန်မှာ မြရောင်နှင့်နီလာ အတူရှိနေခဲ့တာလေ။ နီ
လာ သိမှာ စိုးလို့ ဖုန်းကို အမြန်ပိတ်လိုက်ရတယ်။

သို့သော် သူမ ကံမကောင်းပါ။ သူက သူမနဲ့ နီလာ ရှိရာသို့ ဆိုက်ဆို
က်မြိုက်မြိုက် လျှောက်လာသည်။ ။

“ ဟယ်ကိုထွဋ်၊ ဘယ်လာတာလဲ ”

“ ကော်ဖီဆိုင် လာမှ တော့ ကော်ဖီလာသောက်တာပေါ့ကွာ၊ နီလာ
တို့နဲ့ လာဆုံတာ အတော်ပဲ ”

“ ဘာလဲ ဒီနေ့တော့ တစ်ယောက်တည်းပေါ့ ”

“ မြင့်တဲ့ အတိုင်းပဲ၊ သနားရင် ကိုယ်နဲ့ အတူ ကော်ဖီသောက်ပေး ”

“ နီလာက ကိုထွဋ်ကို ဘယ်တုန်းက ငြင်းနိုင်လို့ လဲ ”

“ ဟား ...ဟား ”

ခပ်ဟဟ ရယ်နေတဲ့ ထက်ပိုင်ထွဋ်က နီလာမသိအောင် မျက်စိမှ တိပြသည် ။ မြရောင် သူ့ကို မုန်းလိုက်တာ။ မြရောင် မျက်စောင်းထိုးလို က်မိတော့ သူက ကော်ဖီစားပွဲအောက်ကနေ မြရောင် ခြေထောက်ကို တ က်နင်းတယ်။

“ အ ”

နာလိုက်တာ။

“ ဘာဖြစ်တာလဲ မြရောင် ”

“ ဘာ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး နီလာ။ နင် နေချင်နေခဲ့တာ။ ငါ ပြန် တော့မယ် ”

“ နင် ဖြစ်ရဲ့ လား ”

“ ရပါတယ် ”

“ အေး... ဒါဆို ငါ ကိုထွဋ်နဲ့ နေခဲ့မယ် ”

သူ သူမကို လိုက်ပတ်သက်နေတာကို နီလာ့ကို မပြောရက်ခဲ့တာ သူ မ မှားသွားလား။ မသိတော့ဘူးကွယ်။...

★